

สรุปผลการพัฒนาความรู้ วิชา กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับผู้ปฏิบัติงานภาครัฐ
(PDPA for Government Officer) ผ่านระบบออนไลน์ (TDGA E-learning)
หลักสูตรด้านดิจิทัลของสถาบันพัฒนาบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัล (TDGA)

ผู้รับการฝึกอบรม : นางสาวสุทธินันท์ รงศรี

ตำแหน่ง : นักวิชาการเผยแพร่ชำนาญการ

สังกัด : กลุ่มเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม

เนื่องด้วยปัจจุบันสังคมโลกและสังคมไทยมีปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก ทำให้สร้างความเดือดร้อนหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และในยุคแห่งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้การเก็บรวบรวมและเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งก่อให้เกิดการล่วงละเมิดสิทธิดังกล่าวกระทำได้ง่ายและรวดเร็ว บุคคลย่อมได้รับความเสียหายอย่างมาก ทั้งยังส่งผลถึงความน่าเชื่อถือทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ประเทศไทยจึงมีการตรากฎหมาย เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อให้มีมาตรการเยียวยาเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จากการถูกล่วงละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล คือ “พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒” ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีทั้งสิ้น ๗ หมวด และ ๑ บทเฉพาะกาล รวม ๔๖ มาตรา โดยมาตรา ๒ บัญญัติว่า “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๕ หมวด ๖ หมวด ๗ และความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” จึงทำให้หมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และหมวด ๔ สำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงบทเฉพาะกาลที่เกี่ยวกับคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ บทบัญญัติในหมวดอื่น ให้มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ดังกล่าวจึงมีข้อควรรู้ในสาระสำคัญ ดังนี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มีคำสำคัญตามพระราชบัญญัตินี้ที่ควรรู้ เพื่อทำความเข้าใจและปฏิบัติตามกฎหมายได้ถูกต้อง ดังนี้

๑. ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) คือ ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ทำให้ระบุตัวบุคคลได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เช่น เลขบัตรประจำตัวประชาชน ชื่อ-สกุล ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ อีเมล ข้อมูลทางการเงิน เชื้อชาติ ศาสนา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติ อาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ แต่ไม่รวมข้อมูลคนตายและข้อมูลนิติบุคคล

๒. เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (Data Subject) คือ บุคคลที่ข้อมูลนั้นระบุไปถึง

๓. ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (Data Controller) คือ บุคคลหรือนิติบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจ เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

๔. ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Data Processor) คือ บุคคลหรือนิติบุคคลที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดขอบเขตการบังคับใช้ของกฎหมายไว้ในมาตรา ๓ และมาตรา ๕ รวมทั้งกำหนดข้อยกเว้นการบังคับใช้ของกฎหมายไว้ในมาตรา ๔ โดยสรุปว่า หากมีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นการเฉพาะแล้วก็ให้บังคับตามบทบัญญัตินั้น เว้นแต่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล บทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ บทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องให้ใช้บังคับตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ โดยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในราชอาณาจักร และมีผลบังคับใช้กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอยู่นอกราชอาณาจักร หากมีกิจกรรมดังนี้ การเสนอขายสินค้าหรือบริการแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการชำระเงินหรือไม่ก็ตาม หรือการเฝ้าติดตามพฤติกรรมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักร

พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดข้อยกเว้นการบังคับใช้ของกฎหมายไว้ ๖ ประการ ดังนี้ (๑) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคล ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น (๒) การดำเนินการของหน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการคลังของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนิติวิทยาศาสตร์ หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (๓) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อสารมวลชน ศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรม อันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น (๔) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจ (๕) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และ (๖) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิก ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

ตามที่ได้กล่าวข้างต้นพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดว่าหากมีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นการเฉพาะแล้วก็ให้บังคับตามบทบัญญัตินั้น เว้นแต่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ฯลฯ ให้ใช้บังคับตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่จะดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ก็ต่อเมื่อผู้มีหน้าที่ได้ทำตามหลักการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๔ ดังนี้ (๑) Consent การได้รับความยินยอม (๒) Scientific or Historical Research การจัดทำเอกสาร ประวัติศาสตร์หรือจดหมายเหตุเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติ (๓) Vital Interest ป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตร่างกาย

หรือสุขภาพของบุคคล (๔) Contract ความจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญา (๕) Public Task ความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือ การปฏิบัติหน้าที่ในการใช้อำนาจรัฐ (๖) Legitimate Interest ความจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือของบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น และ(๗) Legal Obligations การปฏิบัติตามกฎหมาย การดำเนินการตาม (๑) – (๗) เป็นหลักการกระทำในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยชอบด้วยกฎหมายตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ หลัก Consent การได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลถือเป็นหลักคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลพื้นฐานที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่จะเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นก่อน หรือขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล และต้องกระทำโดยชัดแจ้งเป็นหนังสือหรือผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ต้องแจ้งวัตถุประสงค์การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ต้องแยกส่วนใช้ภาษาที่อ่านง่าย ให้ความอิสระในการยินยอม และถอนความยินยอมเมื่อใดก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามการกระทำต่อข้อมูลส่วนบุคคลก็ไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเสมอไป หากได้ดำเนินการตาม (๒) – (๗) อย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว

กรณีข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อน (Sensitive Personal Data) พระราชบัญญัตินี้มาตรา ๒๖ ได้กำหนดประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อน เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อชาติ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ ฯลฯ หรือตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเหล่านี้ ดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมายเมื่อทำตามหลักการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ (๑) ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้ง (๒) ป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพ ซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมได้ (๓) การดำเนินกิจกรรมโดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการคุ้มครองที่เหมาะสมขององค์กรที่ไม่แสวงหากำไร (๔) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมโดยชัดแจ้ง (๕) การก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย (๖) จำเป็นในการปฏิบัติตามกฎหมายเฉพาะ ได้แก่ เกี่ยวกับการวินิจฉัยโรคทางการแพทย์ ประโยชน์สาธารณะ ด้านการสาธารณสุข การคุ้มครองแรงงาน การศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ

เมื่อทราบแล้วว่าข้อมูลส่วนบุคคลใดเป็นข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปหรือข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อน และมีวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่ได้ดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมายอย่างไร ข้อควรรู้ต่อมาคือการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมาย พระราชบัญญัตินี้มาตรา ๒๒ – มาตรา ๒๓ กำหนดหลักการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลไว้ โดยให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็น ภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมาย และต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อน และขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีรายละเอียดดังนี้ วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม กรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลต้องให้ข้อมูล เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายหรือสัญญา ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวม และระยะเวลาในการเก็บรวบรวม ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงาน ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อ

รวมทั้งสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หากการเก็บข้อมูลเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่น พระราชบัญญัตินี้มาตรา ๒๕ กำหนดโดยหลักห้ามกระทำ เว้นแต่ แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่เก็บรวบรวมและได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือเป็นกรณี การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม ส่วนการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมายพระราชบัญญัตินี้มาตรา ๒๗ กำหนดหลักห้ามใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอม เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม แต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้หรือเปิดเผยนั้นไว้ และจะต้องไม่ใช่หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อ วัตถุประสงค์อื่น ทั้งนี้ กรณีข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่กฎหมายใช้บังคับ มาตรา ๔๕ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวมและใช้ตามวัตถุประสงค์เดิมต่อไปได้ แต่ต้องกำหนดวิธีการยกเลิกความยินยอม และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ประสงค์ให้ เก็บและใช้สามารถแจ้งยกเลิกได้ง่าย ส่วนการเปิดเผยและดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ตามที่ได้สรุปหลักการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ย่อมก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ดังนี้ พระราชบัญญัติ ดังกล่าวมาตรา ๓๐ – มาตรา ๓๕ กำหนดสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ สิทธิได้รับการแจ้งให้ทราบ สิทธิขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิขอให้โอนข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูล ส่วนบุคคล สิทธิขอให้ลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลได้ สิทธิขอให้ระงับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล และสิทธิขอให้แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคล และพระราชบัญญัตินี้มาตรา ๓๗ ได้กำหนดหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไว้ ได้แก่ การจัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยที่เหมาะสม ดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้อื่นใช้หรือเปิดเผย ข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจ หรือโดยมิชอบ การจัดให้มีระบบการตรวจสอบเพื่อดำเนินการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคล การแจ้งเหตุการณ์ ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล การแต่งตั้งตัวแทนภายในราชอาณาจักร รวมทั้งจัดทำบันทึกการ อื่นทั้ง มาตรา ๔๐ ได้กำหนดหน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไว้ ได้แก่ การดำเนินการตามคำสั่งที่ได้รับจากผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลเท่านั้น เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมาย หรือ บทบัญญัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การจัดให้มี มาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม รวมทั้งแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงเหตุการณ์ละเมิด ข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น การจัดทำและเก็บรักษา บันทึกการรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล การแต่งตั้งตัวแทนภายในราชอาณาจักร ทั้งนี้ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้รับจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ให้ถือว่าผู้ประมวลผล ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และตาม พระราชบัญญัตินี้มาตรา ๗๔ กำหนดขั้นตอนการร้องเรียน หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเห็นว่าตนไม่ได้รับสิทธิ ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดหรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการ ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลแต่งตั้งเป็นผู้พิจารณา ดำเนินการตามแนวทางการร้องเรียนของพระราชบัญญัตินี้ต่อไป หากผล การพิจารณาพบว่าผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการไม่ถูกต้องและทำให้

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับความเสียหาย อาจต้องรับโทษทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง ตามกรณีความผิด

ประโยชน์จากการเข้ารับการฝึกอบรม

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยเฉพาะผู้ที่สังกัดหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร มีความรู้ความเข้าใจ ในสาระสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มุ่งเน้นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตราต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลขององค์กร และเมื่อเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการตรากฎหมาย จะทำให้สามารถปฏิบัติตาม ความต้องการของกฎหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม